

Briļļu Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 64 (260)
21. gads

Ceturtdien,
1961. gada 28. septembrī

Maksā
2 kap.

INFORMATĪVAIS ZIŅOJUMS

par Latvijas Komunistiskās partijas XVIII kongresu

Otrdien, 26. septembrī, Rīgā sāka darbu Latvijas Komunistiskās partijas XVIII kongress. Plašajā zālē sapulcējušies kongresa delegāti — rūpniecības uzņēmumu, lielāko celtniecības organizāciju un transporta organizāciju vadītāji, darba novatori, labākie lauku ļaudis, zinātnes un kultūras, literatūras un mākslas darbinieki, partijas, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes darbinieki, PSRS Bruņoto Spēku pārstāvji.

Kongresu atklāja Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas pirmais sekretārs A. PELŠE. Viņš ziņoja, ka ievēlēti 546 XVIII kongresa delegāti ar lēmēja balsstiesībām un 67 delegāti — ar padomdevēja balsstiesībām.

Pēc tam kongresa delegāti ievēlēja prezidiju un citus kongresa vadošos orgānus. Vētraiņiem aplausiem skanot, kongresa goda prezidijā ievēlēja PSKP Centrālās Komitejas Prezidiju ar uzticīgo lēņinieti, nenogurstošo cīnītāju par mieru visā pasaulē biedru N. HRUŠČOVU priekšgalā.

Vienbalsīgi tika apstiprināta šāda Latvijas Komunistiskās partijas XVIII kongresa darba kārtība:

1. Referāts par Padomju Savienības Komunistiskās partijas Programmas projektu.
2. Referāts par Padomju Savienības Komunistiskās partijas Statūtu projektu.
3. Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas pārskata referāts.
4. Latvijas Komunistiskās partijas Revīzijas komisijas pārskata referāts.
5. Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas un Revīzijas komisijas vēlēšanas.
6. Delegātu vēlēšanas Padomju Savienības Komunistiskās partijas XXII kongresam.

Kongresā par pirmo jautājumu referēja Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas otrais sekretārs M. GRIBKOVŠ.

Latvijas Komunistiskās partijas XVIII kongress turpina darbu.

(LTA)

„Latvijas Komunistiskās partijas vēstures apcerējumu“ I daļa

Latvijas Valsts izdevniecība laidusi klajā „Latvijas Komunistiskās partijas vēstures apcerējumu“ I daļu, ko sarakstījis LKP Centrālās Komitejas Partijas vēstures institūta autoru kolektīvs profesora V. Miškes vadībā.

Jaunajā grāmatā parādīts Latvijas Komunistiskās partijas vēstures pirmais posms, kas sākas pagājušā gadsimta 90. gados, kad Latvijā izplatījās marksisma idejas un radās pirmie marksistiskie pulciņi, un noslēdzas ar 1919. gadu, kad Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas uzvaras rezultātā gandrīz visā Latvijā nodibinājās padomju vara.

Savā vēsturē Latvijas Komunistiskā partija kā Padomju Savienības Komunistiskās partijas cīņas pulks ir uzkrājusi bagātu cīņas pieredzi un izveidojusi slavenas revolucionārās tradīcijas, kas palīdz audzināt darbaļaudis proletāriskā internacionālisma un tautu draudzības garā, bezgalīgā uzticībā komunisma lietai.

„Latvijas Komunistiskās partijas vēstures apcerējumu“ I daļu tuvākajā laikā izdos arī krievu valodā.

Nāk cukurbietes!

Cukurbiešu novākšana sākusies visās Biržu kolhoza brigādēs. Tās nekavējoties nodarīna un pieved Jēkabpils cukurbiešu pieņemšanas punktam. Biržu kolhoza ļaudis valstij nodevuši jau 36 t biešu.

Pagājušo sestdien cukurbiešu piegādi valstij uzsāka arī Jēkabpils rajona Sudrabkalna kolhoza ļaudis.

Attēlā: lūk, cik daudz cukurbiešu jau pievests Jēkabpils pieņemšanas punktā, un gandrīz visas tās no Biržu kolhoza. Laukkopji L. Stanks, J. Jasulis, šoferi R. Lazdiņš, A. Ošiņš un brigadieris Z. Lakāja izkrauj vēl divas auto-

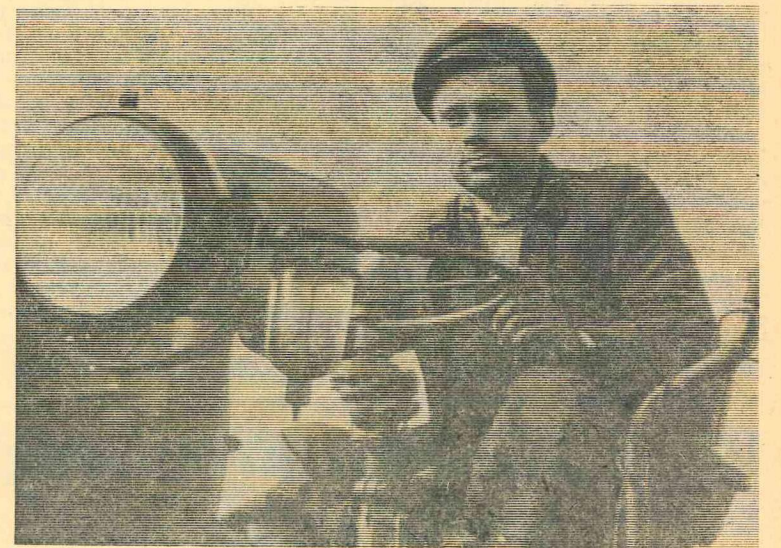
kravas biešu.

V. Balduņa foto

Kolhozu tīrumos

36 Jēkabpils rajona un 29 Krustpils rajona saimniecības par godu LKP XVIII kongresam izpildījušas savas līguma saistības graudu pārdošanā valstij.
Sekojet pirmrindniekiem!

Gada uzdevums pārsniegts

Mehanizatora Pētera Zāliša rokās paklausīga ir jebkura tehnika, jo viņš labi pārzina to.
V. Beļeviča foto

Ar labiem panākumiem saistību izpildē LKP XVIII kongresu sagaidīja Krustpils rajona kolhoza „Leņina karogs“ mehanizatoru brigāde. Triju traktoru apkopes jau izpildījušas un pārsniegušas gada plānu. Sacensības priekšgalā iet komunisti Pēteris Zālītis. Strādājot uz traktora DT-54, viņš izpildījis turpat divu gadu normu. Tik augstu izstrādi uz dizeltraktora nekad agrāk b. Zālītis nebija sasniegjis, bet pirmrindnieks saimniecībā viņš ir daudzus gadus pēc kārtas. To b. Zālītis varēja panākt tāpēc, ka regulāri un rūpīgi kopj uzticēto tehniku, darbā ir disciplinēts. Gada plānu pārsniegti arī Evalds Ozoliņš ar maiņas traktoristu Jāni Andersonu. Arī viņi strādā cītīgi, jo izstrādāt vairāk nekā 1000 ha mikstā arumā nav nemaz tik viegli. Gada uzdevumu pārsniegjis arī traktora HTZ-7 vadītājs Vasilis Vasiljevs. Tagad mehanizatori bb. Zālītis, Ozoliņš, Andersons, Lācis stājusies rudens aršanā.

Mūsu korespondentu punkts

Ienākušies kukurūzas graudi

Otrdien Neretas vidusskolas 6. klases audzēkņi ieradās Jēkabpils rajona kolhozā „Draudzība“, kur uzsāka graudiem iesētās kukurūzas šķirnes „Neretas hibrīds“ vālišu noņemšanu. Skolēni vāļites tūlīt arī nodarīnāja un izšķīvoja divās daļās — vienā visas tās vāļites, kam graudi jau sasnieguši pilng-

tavību, otrā, kur graudi vēl dzeltentengatavības stadijā.

Čakli strādājot, skolotājas O. Kundrātes vadībā skolēni pirmajā dienā novāca vāļites no 0,3 ha. Tās nogādātas kaltē.

Sk. Zariņa,
kolhoza „Draudzība“ agronome

Darba steiga biešu laukos

Jēkabpils rajona kolhozā „Sala“ sākusies cukurbiešu novākšana. No 13 ha novākti jau 4. Vislabāk veicas pirmās laukkopības brigādes ļaudim. Te katru dienu pie cukurbiešu novākšanas strādā kolhoz-

nieki Konstantīns Renerts un Velta Kvēpiņa un grupa talcinieku no Rīgas fabrikas „Darba spars“. Novāktās cukurbietes tūlīt notīra un piegādā pieņemšanas punktā.

Z. Kalniņš

Stiebrīgus un linsēklas piegādā valstij

Krustpils rajona kolhozam „Rīts“ katru gadu lielus ienākumus dod līnkopība. Arī šogad te ar līniem apsēja 67 ha. Pirms nedēļas pabeidza to novākšanu. Lielākā līnu raža izaudzēta trešajā laukkopības brigādē (brigadieris A. Znotiņš), jo sevišķi b. Birzāka vadītāja posmā. Visi noplūktie līni saves-

ti šķūņos un atpoguļoti. Liela daļa stiebrīgu nogādāti uz Preiļu līnu fabriku. Patlaban kolhoza ļaudis uzsākuši linsēklu kušanu. Trešajā laukkopības brigādē tās jau nokultas. Linsēklas attīris un tuvākajās dienās piegādās valstij pirmās piecas tonnas.

Mūsu korespondentu punkts

Cilvēks — pats lielākais dārgums

Vēstules ar komentāriem

N ESEN nācās būt ciema izpildkomitejā, kur goda vietā stāv ceļojošais Sarkana karogs «Labākajai ciema padomei». To par pirmo pusgadu pelnīti saņēma Krustpils rajona Variešu ciema padome. Nezinu, vai tā arī turpmāk paturēs karogu — to rādīs III ceturksņa noslēgums. Tikai vienu gribas teikt — par cilvēku šajā ciemā rūpējas. Cilvēks — vislielākais mūsu zemes kapitāls, dārgums. Padomju cilvēka labklājībai veltīts PSKP jaunās Programmas cildenais projekts, pašreiz notiekošais LKP XVIII kongress.

Šajās dienās Variešu ciema izpildkomitejas sēdē apspriedis jautājumu par kolhoznieku sadzīves apstākļiem. Pirms tam padomes vietējās saimniecības komisija, kuras priekšsēdētājs b. Voronkovs, organizēja reidu pa vairākām arteļu «Uz priekšu» un Raiņa kolhoznieku sētām. Šis pārbaudes materiāls apspriedis šajā sēdē.

Ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs b. Liepiņas balsi rūgtums, kad viņa runā par arteļu «Uz priekšu» otrās brigādes kolhoznieka K. Bērziņa 90 gadus veco māti ar vāju redzi, kura dzīvo citā brigādē gluži viena. Bet dēls? Diezin vai prātā būtu ienācis vest māmuļu pie ārsta, ja izpildkomitejas darbinieki nebūtu bijuši tik uzstājīgi. Arī sēdē būs jāpārrunā par to.

Slimo biedru Siliņu no šī paša kolhoza ievietoja Medņu slimnīcā uz kādu laiku, bet drīz no turienes viņu izrakstīs, vajadzīga kopšana. Kas to uzņemsies, ja nav tuvu radnieku? Bet netaika brāļa sieva to negrib darīt. Te nu M. Liepiņai ar kolhoza priekšsēdētāju deputātu O. Lejiņu jāpadomā. Cilvēku nevar atstāt vientuļu, bez palīdzības. To saprot ciema deputāti,

kolhoza valde, visi laudis. Deputāti nevar vienaldzīgi paļaut garām, ja redz, ka Raiņa kolhoza ganes I. Drēviņas piecus gadus vecā meitenīte rudens dienās stāigā apkārt basām kājām un vienos vieglos svārciņos. Māte nerūpējas par meiteni. M. Liepiņa cenšas par katru cenu iekārtot viņu bērnu namā. «Tur no meitenītes izaugs cilvēks...» saka priekšsēdētāja. Jā, noteikti izaugs, jo mūsu sabiedrībā cilvēks cilvēkam ir draugs un palīgs. Tuvinieku un radu vietā rūpējas sabiedrība, ja tāda nepieciešamība rodas.

L OK, mūsu priekšā divas vēstules.

«Mūsu ģimenē ir 10 bērni. Kā būtu viņus izaudzinājuši, ja nebūtu padomju varas? Tā deva daudz ko — tiesības strādāt kolhoza «Uz priekšu» tīrmos, fermās, skolot bērnus, redzēt sava darba augļus. No valsts ik mēnesi saņemmu 25 rubļus, tagad 12,50. Pati strādāju ilgus gadus par slaucēju, vecākā meita Biruta, beigusi vidusskolu, Stāmerienas lauksaimniecības skolu, tagad dzimtajā kolhozā ir kontrolasistente. Tāču vieglāk, jo vīrs ir darba nespējīgs. Arī Andra beigusi Višķu lauksaimniecības tehnikumu un strādā Rūjienā. Pārējie, izņemot pašus mazākos, mācās.

Vieglī nav bijis, bet darba pūlīni atalgojušies. Mājās radio un elektrība, grāmatas, ik mēnesi saņemam 50 kapeikas uz katru izstrādes dienu, bet gada beigās sola 1,3 kg graudu un 70 kapeikas. Saņāks krietni daudz visa kā. Par visu to palīdz kolhozam, padomju varai!»

Z. Skuja

Uzskatāmajai aģitācijai goda vietu

Liekas, ka nav jāpierāda, kāda nozīme ir uzskatāmajai aģitācijai kolhozos, padomju saimniecībās, uzņēmumos un iestādēs. To apzinās ikkatrs. Uzskatāmā aģitācija kā spogulis attēlo gūtos panākumus darbā, izceļ krietnos darba darītājus un liek tiem līdzināties.

Patikami ieiēt Krustpils rajona kolhoza «Zelta vārpa» kantora telpās. Pie sienām diagrammas, vitrīnas, sociālistiskās sacensības rādītāji, laba sienas avīze, Goda plakšne, lopkopības pirmrindnieku stūritis... Ienācējs te var uzzināt par kolhozu visu, kas vien viņu interesē. Par to jāpateicas kolhoza klubam, bibliotēkai un kantora darbiniekiem, kas nav želojuši darbu un pūli, lai uzskatāmā aģitācija būtu patiešām lieliska un attaisnotu savu nosaukumu.

Glītā rāmī sienas avīze «Zelta grauds». Beidzamais numurs, kas iznācis šī mēneša sākumā, veltīts pašam svarīgākajam — ražas novākšanai. «Tagad solim jābūt jo raitam,» un to izceļ arī ievadraksts. Tajā uzzinām daudz. Uzzinām to, ka vasarāju novākšanā un ziemāju sējā priekšgalā iet b. Geduša vadītā ceturta laukkopības brigāde, ka labi linu novākšanas darbus vada brigadieris b. Grāveris, posminieks b. Peisenieks u. c., bet toties rudens darbi ieilguši b. Veigura vadītājā otrajā laukkopības brigādē. Atpaliecējiem jāmacās no pirmrindniekiem.

Kolhoza laudis iesaistījušies cīņā par godu PSKP XXII kongresam uzņemto saistību izpildē. Darba tempus kāpinājuši mehanizatori bb. Čeremenieks, Kirilovs, Grugulis u. c. Neatpaliek arī lopkopji. Visu laiku labāko slaucēju priekšgalā iet jaunie A. Svirkste, kas 8 mēnešos izslaukusi no katras govys 2450 kg, komjauniete A. Pūmpure un F. Ancāne.

Tagad ražas novākšanā dārga katra stunda. Tādēļ lauku darbos iziet arī lopkopji, kur viņu rokas ir tik nepieciešamas.

Daudz krietnu darba darītāju ir kolhozā «Zelta vārpa». Un tādēļ pareizi dara sienas avīzes redkolēģija, tiem veltījot speciālu rakstu un aicinot citus sekot viņu paraugam.

J. Aizkalns

Ko te var vēl piebilst? Vienkārša darba sieviete, kuras vecāki bija pusgraudnieki, bet pašai ar vīru Latvijas buržuāziskās iekārtas laikā vajadzēja plēst atmatas, lai paplašinātu tos nedaudzos hektārus mazauglīgās zemes, padomju varas gados atliekusi muguru. Tiesa, labākie gadi aizgājuši varbūt cīņā par eksistenci, bet cik precīgi viņa var skatīties bērnus, nākotnē, kura skaidra raugās no komunisma apvārsņiem.

Un otra vēstule...

«Vai var būt lielāka nelaime par to, ja tu zaudē vistuvāko un mīļāko cilvēku? Laikam ne! Pavasari strāva nosita manu vīru — elektrīki. Palika māte un 2 bērni. Nezinu, kā būtu pārdzīvojusi šīs bēdas, ja nejustu palīdzību no Raiņa kolhoza valdes, priekšsēdētāja b. Jelisejeva, darba biedriem un kaimiņiem. Paldies un vēlreiz paldies par visu, ko kolhozs darijis manas ģimenes labā.»

E. Ozoliņa

K ĀDAM rakstniekam pieder vārds: «Lielas bēdas un lieli darbi vieno cilvēkus, zemes un tautas...» Tā tas bija arī tad, kad liela nelaime piemeklēja Ozoliņu ģimeni. Variešu ciema padomes deputāts b. Jelisejevs, valdes loceklis pielika visas pūles, lai arteļa biedra Nikolaja Ozoliņa dzīvesbiedre pēc iespējas vieglāk pārciestu bēdas. Viņi padomājuši arī par materiālu palīdzību bērniem. Lai piedot mums b. Ozoliņa, ka saruna uzplēsa vēl nesadzījušas rētas sirdi. Tā kā siltāk kļuva dzirdot viņas vārdus: «Protams, agrāk, dzīvojot individuālajās saimniecībās, tādu palīdzību un atbalstu es nevarētu saņemt.»

Š AJĀ kolhozā tagad 50 procentu apmērā apmaksā par laiku, ja cilvēks slimo u. c., par ko pirms dažiem gadiem vēl nedomāja. Ceļamies uz atpūtas namiem un sanatorijām arī nav nekāda problēma. Līdz ar kolhozu, visu ciemu aug pats cilvēks, rūpes par viņu. Un pāles vēl nedaudz gadu, kad kolhozniekiem būs pensijas tāpat kā strādniekiem, kad viņi dzīvos labiekārtotos ciematos un to darbs būs kļuvis daudzreiz vieglāks. Tas būs, jo padomju valstī vārds «cilvēks» skan lepnī.

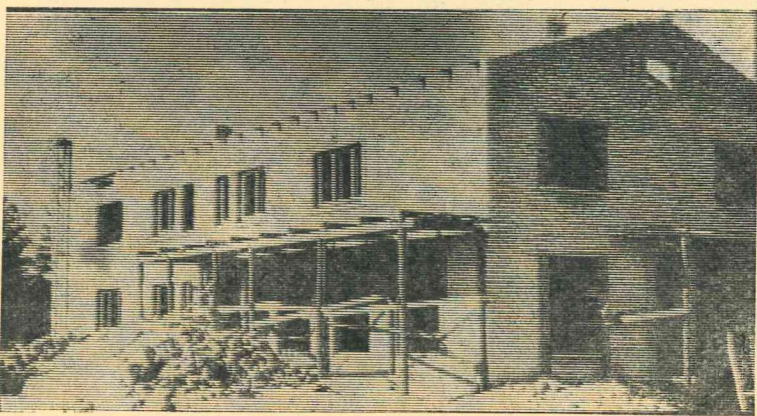
Top Kūku dzelzceļa stacija

Droši vien daudziem dzelzceļa vilcieniem pasažieriem, pieminot vārdu «Kūkas», atmiņā uzaust maza stacija aiz Krustpils, kur pietā ne katrs vilciens, kas dodas Maskavas virzienā. Jā, patiesi, pašreiz tā vēl ir neievērojama.

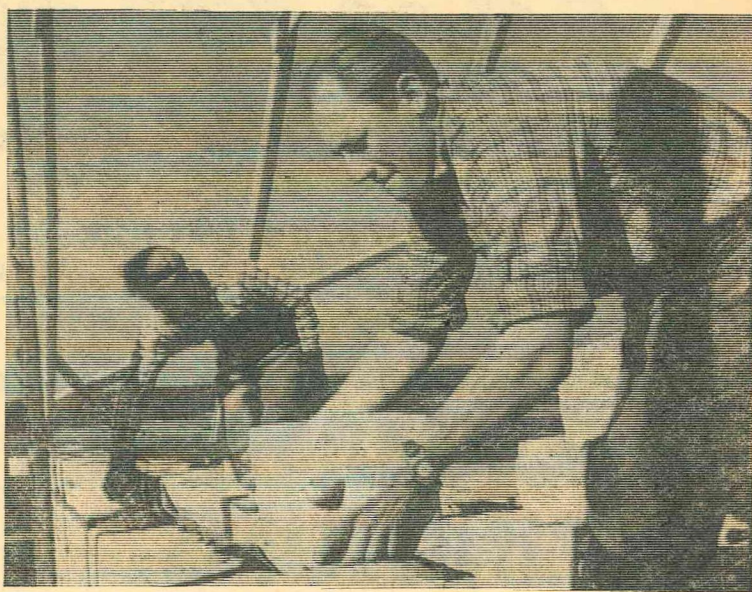
Bet drīz... jau pēc dažiem mēnešiem te pacelsies stalta divstāvu ēka, kur būs ne tikai labas diennakts telpas, bet arī ērti un gaiši dzīvokļi dzelzceļniekiem. Tā būs, jo Rīgas — Skirotavas celtniecības iecirkņa strādnieki brigadierā b. Sostaka vadībā jau nosvinējuši spāru svētkus un cenšas jo ātrāk pabeigt ēkas būvi. Tā ir kompleksā brigāde, kur netrūkst labu betonētāju, mūrnieku un namdaru.

Attēlā: te top Kūku stacijas jaunā ēka.

R. Belousovas foto

Būs jauni dzīvokļi

Viens no labākajiem brigādes vīriem Jānis Ušackis, kas dienā izpilda savu uzdevumu par 120 procentiem.

Z. Martinsona teksts un foto

Lones padomju saimniecībā blakām Griuvu līdlopu fermā pacēlusies stalta celtnie. Tā jaunā divstāvu dzīvojamā māja, ko pašu saimniecības būvbrigāde cēl šīs fermas slaucējām.

Amatnieki jau izmūrējuši visas ārējās sienas un pašlaik liek spāres. Vēl pāris dienas, un varēs kļāt jumtu.

Kamēr laiks pieturas labs, steigāmies pabeigt ārējās apdares darbus, — saka brigadieris Staņislavs Ziemelis. Pēc tam pāriesim uz iekšējo apdari.

Darba vēl daudz, bet celtnieki strādā ākli. Viņi apņēmušies par godu PSKP XXII kongresam

pirmo divstāvu dzīvojamo māju nodot ekspluatācijā līdz 1961. gada 31. decembrim, lai lopkopes Jauno gadu varētu sagaidīt jaunajos dzīvokļos.

Vislabāk patlaban sokas mūrniekiem Jānim Lasmanim, Jānim Ušackim, Jānim Veidemanim un citiem, kas ik dienas veic darba uzdevumu 120 procentu apmērā.

Lones padomju saimniecības kolektīvs ļoti priecājas par jauno māju. Te būs astoņi dzīvokļi. Katram lopkopim divas istabas, atsevišķa virtuve un vannas istaba. Māja būs elektrificēta, ar ūdensvadu.

To paveica deputāti

Redakcija saņēma vēstuli. To rakstījuši Viesītes pilsētas pensionāri Kārlis un Alma Bagātie, kas dzīvo Komūnas ielā 12. Siltiem un patiesiem vārdiem viņi runā par savu pilsētu, kuras labiekārtošanā daudz darijuši deputāti.

—Vēl nesen mūsu pilsētā nebija neviena parka un skvēra, — raksta Bagātie, — bet tagad... Ar izpildu komitejas kultūras, izglītības un veselības aizsardzības un labierīcības komisiju vadību un līdzdalību šopavasari ierīkots skaists skvērs. Tur ir puķu dobes, dzīvžogi, glieti celīni. Jauki ir šādā skvērā atpūsties. Iepretī Komūnas ielai mums veidojas arī parks. Tiesa, pašlaik tas vēl parkam nelīdzinās, jo iestādītie kociņi ir mazi, bet paies gadi, un te šāks īsts parks.

—Mūsu pilsētā ar katru gadu kļūst krāsnāka un skaistāka, — tālāk raksta pensionāri. — Bez puķu dobes, apstādījumiem un zaļumiem to nemaz nevarētu iedomāties. Tas, bez šaubām, ir deputātu nopelns. Mūsu deputāti daudz darijuši un dara savas pilsētas uzpošanā un labiekārtošanā, sevišķi bb. A. Kasiņskis, M. Mežraups, S. Rudika, A. Logins un citi.

Patikami dzirdēt tādas vārdus par Viesītes deputātiem. Viņi ir iekarojuši savu vēlēšanu uzticību, viņi ir tie, kas diendienā rūpējas par iedzīvotāju pieaugošo vajadzību apmierināšanu, nekad neatceļ palīdzēt, nepamet neizskatītu nevienu sūdzību.

Labi strādā pilsētas izpildu komitejas pastāvīgās komisijas. Vislielāko darbu veikusi kultūras, izglītības un veselības aizsardzības komisija. Tās priekšsēdētāja skolotāja G. Godiņa prasīti piesaistīt

plašu aktīvu, kā rezultātā darbs kļuvis vispusīgs un interesants.

Viesītē, tāpat kā visur citur, šogad ienākušas daudzas jaunas tradīcijas: pilngadības un bērnu svētki, vārda došanas svinības, mirušo piemiņas dienas atzīmēšana. Daudz darba vajadzēja pielikt deputātiem, lai šīs tradīcijas padarītu skaistas, lai tās nepievēlētu iedzīvotājus. To labā viņi nežēloja ne laiku, ne pūles. Izdevās labi.

Bieži vien pie deputātiem ar saņemto ierosinājumiem nāk pilsētas iedzīvotāji. Tā pensionāru padome ierosināja ierīkot jaunus kapus. So ierosinājumu ņēma vērā, apsprieda kārtējā deputātu padomes sēdē un nolēma pilsētas nomalē, priežu mežā, ierīkot jaunus kapus.

Kapu ierīkošanu galvenokārt veica pilsētas pensionāri ar Pēteri Beijeru priekšgalā.

Un, lūk, vēl ko stāsta Viesītes iedzīvotāja E. Kazanoviča no Sarkanarmijas ielas 12.

—Kādu dienu iepirkos dzelzceļnieku veikālā. Kad sāku rēķināt par pirkumiem izlieto to naudu kopā, izrādījās, ka pārdevēja «aizmirsusi» man izdot gandrīz veselu rubli. Protams, par to iebildu pārdevējai, bet viņa mani tikai izlamāja. Tad griezos pēc palīdzības izpildu komitejas finansu, budžeta un tirdzniecības komisijā. Deputāts A. Logins mani labprāt uzklaušoja un apsolijs dzelzceļnieku veikala darbu pārbaudīt. Pārbaudē atklājās arī citas nebeidzamas. Pret tam stingri vērsās mūsu deputāti. Tagad tādas lietas kā kapeiku neizdošana pircējiem un tamlīdzīgas vairs nenotiek. Veikals strādā normāli.

Jā, arī pret tādām parādībām cīnās deputāti, arī tas ietilpst viņu pienākumos. Tirdzniecības, finansu un budžeta komisija novērsusi dažādas nekārtības, pārbaudījusi veikalu tīrību un svaru precizitāti, palīdzējusi darbaļaudim daudzos jautājumos.

Deputāti strādā ar lielu sirds degsmi — tāds ir daudz Viesītes iedzīvotāju spriedums. Kā paraugu citiem var minēt O. Jūrmalnieku. Lielā gadu nasta viņam ne-traucē būt rosīgam. Biedrs Jūrmalnieks nevar ciest trūkumus un nekārtības, par tām viņš runā atklāti — nekautrējās pateikt vainīgajiem tieši acīs. Daudz viņš iesniedzis dažādu ierosinājumu pilsētas labiekārtošanai.

J. Gurgons

PIEREDZES APMAIŅAI

Augstas lauku pupu ražas

Pavasari iegādājāmie 300 kg lauku pupu sēklu. Tā kā šī kultūra mūsu apstākļos lielākā apjomā nav agrāk audzēta, nolēmām veikt vairākus izmēģinājumus. Ar pupām apsējām četrus hektārus.

Otrajā brigādē izvēlējāmies lauku, apmēram 3 ha lielu, kur iepriekšējā gadā auga cukurbietes, un tajā bija samērā maz nezāļu. Pavasarī lauku pārārām un pirms otrās kultivēšanas katram hektāram devām pa 2 cmt superfosfāta un 1 cmt kālija sāls. 28. aprīlī ar traktorvilkmes sējmašīnu SOON-2,8 pupas iesējām 50 cm attālās rindās. Uz katru hektāru izlietojām 75 kg sēklas. Daļu sēklas apstrādājām ar amonija molibdātu. Masveida dīgšanu novērojām divas nedēļas pēc sējas. Ar amonija molibdātu apstrādātās pupas sadīga nedaudz dienas vēlāk. Pirmajā augšanas posmā šie augi bija mazāki, toties labi varēja novērot, ka tie veidojas drūknāki, spēcīgāki.

Līdz ar pirmo dīgstu parādīšanos uzsākām rindstarpu iridnāšanu. Pavisam to veicām trīs reizes, pēdējo reizi kultivējām, kad augi jau bija sasnieguši 40—50 cm lielu augumu.

Jau jūnija mēneša beigās varēja redzēt krasas izmaiņas tajā lauka daļā, kur bija iesētas ar amonija molibdātu apstrādātās pupas. Te augumā pupas bija jau par 20—40 cm lielākas, nekā kon-

Kolhoza «Komjaunietis» agronoms V. Kovnackis ar 1,80 m garu lauku pupu rokās. M. Zariņa foto

trolsējuma. Arī ziedu ar mikroelementiem apstrādātajām pupām, bija daudz vairāk.

Līdz 20. jūlijam visi augi noziedēja. Tūlīt pēc tam arī pupas izmērījām. Izrādījās, ka tie augi, kas bija saņēmuši amonija molibdātu, sasniedza no 1,60 līdz 1,80 m garumu, turpreti pārējie nepārsniedza 1,40 m. Liela bija arī pākšu skaita starpība. Pirmajām pupām caurmērā katram augam to bija vairāk nekā 40, bet neapstrādātajām — apmēram 10 pākšu mazāk.

Tagad, kad jau sākusies pupu masveida novākšana, novērtējām ražu. Pēc samērā precīziem aprēķiniem, caurmērā no katra hektāra iegūsim 20—25 cmt sēklu. Tas dos iespēju jau pirmajā gadā sabērt apcirkņos ap 80 cmt pupu. Visu iegūto sēklu pagaidām vēl neizlietosim olbaltuma krājumu palielināšanai lopbarībā, bet pupu sējumu paplašināšanai nākamajā gadā. Jau esam izplānojuši iesēt vismaz 50 ha lauku pupu graudiem.

Līdztekus pupu audzē-

Padomi lopkopjiem

Tiri ievāktas, labi uzglabātas cukurbietes lapas ir vērtīga barība ne vien govīm, bet arī cūkām. Labi noaugušas cukurbietes mūsu republikas apstākļos dod gandrīz tikpat lielu lapu ražu, cik iegūst sakņu. Lauku darbaļaudis šogad apņēmušies nodot valstij 360.000 tonnu cukurbietes. Lapu ar pietēm (galvām), kas satur daudz cukura, nebūs mazāk.

Novērots, ka cukurbietes galvas un lapas, kā svaigas, tā arī pareizi ieskābētas, kāpina izsūkumus un tauku saturu pienā. Zemā kokšķiedras satura dēļ cukurbietes lapas izdevīgi izmanto arī cūkas un citi lauksaimniecības dzīvnieki.

Cukurbietes lapas ļoti racionāli izmanto Vācijas Demokrātiskajā Republikā. To sekmē Pomricera cukurbietes novākšanas metode. Pēc šīs metodes cukurbietes lapas ar galvām (1—1,5 centimetri) nogriež ar roku darbināmu vai zirgvilkmes griezēju. Lapu zaļo masu novāc atsevišķi, bet saknes pēc tam izceļ ar zirgvilkmes vai ar traktoru darbināmu sakņu izceļāju.

Novācot lapas atsevišķi, iespējams novērst lapu savārtīšanu ar zemi un tādējādi saglabāt to barības vērtību.

Lapas izēdina svaigas, ieskābētas un žāvēta veidā. Parasti saimniecības cenšas izēdināt svaigas, tīras lapas, jo tad atkrit izdevumi lapu

šanai graudiem izmēģinājam tās iesēt reizē ar kukurūzu. Maija otrajā pusē blakus kukurūzai iesējām pupas 0,7 ha platībā. Pamatmēslojums un rindstarpu apstrādāšana bija tāda pati kā kukurūzai.

Kukurūzas novākšanas laikā pupas bija sasniegušas 1,60 m garumu un zaļā masā sastādīja 350 cmt uz hektāra. Izejot no šiem novērojumiem, tad arī plānojam nākamajā pavasarī lauku pupas piejaukt kukurūzai un apsēt ne mazāk kā 60 ha skābarībai. Tādā ceļā iegūsim lielu zaļās masas ražu ar paaugstinātu olbaltuma daudzumu, kura trūkums krasi izjūts kukurūzas skābarībā.

Pirmie rezultāti gan pupu audzēšanā sēklai, gan skābarībai patiešām labi. Vadoties no tiem, jau tagad varam sastādīt mūsu saimniecības lopbarības ražošanas plānu turpmākajiem gadiem, svarīgu vietu ierādot olbaltumvielām bagātajām lauku pupām. V. Kovnackis, Jēkabpils rajona kolhoza «Komjaunietis» agronoms

.....

Lietderīgi izmantosim cukurbietes lapas

pārstrādāšanai un par 4 līdz 6 nedēļām pagarinās govu ēdināšanu ar zaļbarību.

Izēdinot govīm svaigas cukurbietes lapas, jāraugās, lai tās būtu tīras, nesavārtītas, nebojātas, jāietur mērenas devas, paralēli dodot arī sausu barību un minerālbarību. Praksē pārbaudītas šādas dienas devas: govīm ar 13 kilogramu lielu izsūkumu dienā — 40 kilogrami cukurbietes lapu, 10 kilogrami lopbarības biešu, 3 kilogrami laba siena, 3 kilogrami vasarāju salmu. Ja izsūkums ir 15 kilogrami piena dienā, izēdināmi 50 kilogrami lapu, 10 kilogrami lopbarības biešu, 3 kilogrami siena un 3 kilogrami salmu. 2 kilogrami labības milta vai kliju. Ja izsūkumi ir augstāki, nepieciešamas kombinētās spēkbarības piedevas.

Lai svaigas cukurbietes lapas varētu izēdināt lielākos daudzumos ilgāk un novērstu to bojāšanos, lapas vēlams uzglabāt siena žāvējamos zārdos.

Profesora Nēringa (VDR) izmēģinājumus, ieskābējot cukurbietes lapas kopā ar sutinātiem kartupeļiem, iegūta vērtīga cūku barība ar augstu proteīna un karotīna saturu.

Cukurbietes lapu kopražā republikā šogad būs ap 360.000 tonnu (tikpat daudz, cik valstij nodos sakņu). Katra tonna lapu satur 22 kilogramus kopproteīna un 200

Zaudēta autoritāte

Kolhoza «Selga» trešajā brigādē ir laba, auglīga zeme. Seit dzīvo un strādā centīgi, godīgi cilvēki. Bet brigade lauksaimniecības produktu ražošanas kāpināšanā netiek uz priekšu, visus pēdējos gadus mīnājas uz vietas. Šogad lauku darbi te iet daudz gausāk nekā pārējās kolhoza brigādēs.

Kāpēc tad brigādē ir radies tāds nenormāls stāvoklis?

—Pie mums, — atbild uz šo jautājumu brigādes biedri, — lietas neies labāk, kamēr par brigadieru paliks b. Kalvītis... Viņš rīkojas kā mazs ķeizariņš. Brigādē nav gandrīz neviena kolhoznieka, kuru Kalvītis nebūtu izkengājis visrupjākiem vārdiem, izņemot Vilhelmi Bērziņu. Lūk, esot tāda paraša...

Rūgti klājas cilvēkam, kas iedrošinās pateikt kādu kritisku vārdu brigadierim vai Bērziņai. Šā iemesla dēļ ir aizgājuši no kolhoza Alfrēds Veidmanis ar sievu, Lidijs Arnese, slaucēja Dzintra Tupe ar vīru un citi. Visādi cenšas «iegriezt» brigadieris laukkopei Olgai Beļinskai, kas teikusi viņam acis taisnību par dažādām nebūšanām — nedod viņai zirgu piemājas dārza apstrādāšanai, malkas pievešanai, nosūta viņu uz smagākajiem, mazāk atalgotajiem darbiem un tamlīdzīgi. Džili apvainojumiem, necenzētiem vārdiem Kalvītis izlamājis vecu cilvēku Hermāni Strēlnieku, kas centīgi piedalījās kolhoza darbos. Tādu pašu «pateicību» izpelnījās no brigadiera Elzas Krēslīnas vīrs, kas pastāvīgi strādā uz dzelzceļa. Tādu piemēru varētu minēt daudz. Pirms pāris gadiem b. Kalvītis par rupju izturēšanos pret cilvēkiem tika kritizēts brigādes sapulcē, bet viņš, kā liecina fakti, nav izdarījis no šīs kritikas vajadzīgos secinājumus. Labi toties klājas zirgkopei Vilhelmīnei Bērziņai, kuru brigādes laudis sauc par «oberbrigadieru». Kalvītis pikantu iemeslu dēļ iztop visiem viņas niķiem un stīķiem.

...Brīnšķīgs saulains rīts. Pie zirgu stalla «Peļnos» sapulcējušies laukkopji. Viņi steidz ātrāk uz lauku, kur gaida nenovāktā labība. Bet ierodas zirgkopei un, vienaldzīgi košļājot saulespuķes, paziņo: —Zirgi vēl nav baroti. Sorīt ir liela salna.

Paiet vairāk nekā stunda, kamēr pajūgi izbrauc uz lauka. Bērziņai bija slinkums pieplaut vakarā zirgiem atālu, bet brigadieris klusē, kā ūdeni mutē ieņēmis.

Brigādes laudis min vēl daudz citu piemēru par Kalviša un Bērziņas savstarpējo draudzību, kas kaitē pārējo interesēm. Brigadieris šovasar norīkoja kolhozniekus ravēt cukurbietes, kuras bija jāizau-

dzē zirgkopei, kaut gan pavasarī Kalvītis pacentās, lai šai sievai tiktu visizdevīgākais biešu gabals. Brigādes kolhoznieki ir ievērojuši arī, ka tajos lauku darbos, kuros piedalās V. Bērziņa, parasti var izpelnīt vairāk dienu nekā citur. Bērziņai ir atļauts saimniekot kā pa savu vāgūzi kolhoza klētī, kas atrodas «Peļnos», plaut sev sienu un ganīt personīgos lopiņus, kur iepatikas.

Acīm redzami, trešās brigādes brigadierim K. Kalvītim maz rūp sabiedriskā lieta. Kad sākās salnas, viņš sevišķi nesteidzās ar kukurūzas skābēšanu.

—Kas tur liels, ja viņa nosals! Zūd lielākas vērtības, — filozofiski pateica viņš.

Lieli, svarīgi uzdevumi izvīrīti lauku darbaļaudim jaunās partijas Programmas projektā. Šo uzdevumu realizēšana ir atkarīga lielā mērā no lauksaimniecības ražošanas vadītāju darba stila. Tie vadītāji, kuri ignorē vienkāršo darbarūku prasības un priekšlikumus, nevar vadīt. Jādoma, ka lauksaimniecības arteļa «Selga» kolhoznieki un valde nekavēties ar trešās brigādes vadības nostiprināšanu. To prasa šā kolhoza intereses.

J. Zvirbulis

Krustpils rajonā

PĀRSKATS

par graudaugu un kartupeļu novākšanu Jēkabpils rajona kolhozos un padomju saimniecībās uz 1961. g. 25. septembri procentos (pēc CSP ziņām)

Saimniecības nosaukums	Novākti graudaugi	Novākti kartupeļi
KOLHOZOS		
Staburags	100	23,5
Sēlija	99,6	23,1
Vārpa	98,7	39,2
Dzimentene	98,4	25,0
Sala	96,9	62,9
Birži	96,1	24,6
Dignāja	95,9	23,8
Arājs	95,4	16,7
Daugava	95,0	48,0
Komunārs	94,9	26,7
Leņina ceļš	93,6	12,9
Rekords	93,5	35,7
Raiņa	93,3	15,5
Leņina	92,3	19,2
Nākotnes kalējs	92,2	29,3
Draudzība	21,9	40,9
Ezerkrasts	89,1	14,3
1. Maijs	88,9	28,6
Višinska	88,1	31,2
Komjaunietis	86,5	40,0
Asupe	85,3	59,3
Padomju Dzimentene	84,4	51,4
Zalvīte	83,7	11,4
Centība	82,3	—
Mežgale	81,6	43,7
Nākotne	80,4	56,3
Ozols	80,2	46,1
Uzvara	80,2	14,6
Sudrabkalna	79,7	43,8
Laucese	77,3	11,4
Vienība	76,4	76,9
Oškalna	73,9	50,0
Viesīte	72,6	10,2
Stars	70,9	8,7
Čiņa	69,3	23,3
Sarkanais partizānis	63,4	15,6
Vidēji kolhozos	86,1	29,4
PADOMJU SAIMNIECĪBAS		
Lones	100	29,2
Seces	96,6	10,5
Ābelu	93,1	48,0
Druvu	93,1	16,9
Neretās	81,7	32,0
Zasas	81,5	25,5
Vidēji pad. saimn.	89,3	23,2
Vidēji rajonā	87,1	27,7

Talkā kolhoziem

Pieturoties siltam un saulainam laikam, talkā novākt kartupeļus saimniecībām kolhoziem izgāja Jēkabpils rajona Mazzalves astoņgadīgās skolas vecāko klašu skolēni.

Talcinieki strādāja arteļos «Leņina ceļš», «Dzimentene» un novāca kartupeļus no vairāk nekā 10 ha platības. Kolhoznieki bija pateicīgi mazajiem talciniekiem.

A. HAUKS,

«Brīvās Daugavas» korespondentu punkta loceklis Jēkabpils rajona Mazzalves ciemā

J. Vitoliņš,
zootehniķis

PĀRSKATS

par graudaugu un kartupeļu novākšanu Krustpils rajona kolhozos un padomju saimniecībās uz 1961. g. 25. septembri procentos (pēc CSP ziņām)

Saimniecības nosaukums	Novākti graudaugi	Novākti kartupeļi
KOLHOZOS		
Strauts	110	5
Kārļa Marksa	104	42
Padomju Armija	100	36
Uzvaras rīts	100	25
Capajeva	100	8
Nākotne	100	36
Selga	100	45
Zelta vārpa	99	14
Rīts	99	20
Padomju Latvija	98	11
Arājs	97	33
Stalja	96	79
Kirova	96	60
Dubna	96	30
Daugava	96	5
Uz priekšu	95	21
Sarkanais karogs	94	6
Leņina karogs	94	16
Odziņa	94	38
Oškalna	94	7
Raiņa	92	13
Dzimentene	91	18
Čiņa	91	—
Leņina	90	23
Rekords	90	35
LKP X kongresa	87	—
Uzvara	86	11
Draudzība	84	15
Liesma	84	4
Sarkanā zvaigzne	80	36
Komunārs	80	8
Druva	79	47
Kaļiņina	78	5
Jāņupe	74	5
Vidēji kolhozos	92	21
PADOMJU SAIMNIECĪBAS		
Plaviņu	96	18
Vietalvas	93	23
Atašienes	83	6
Mežāres	78	20
Vidēji pad. saimniecībās	88	18
Vidēji rajonā	92	20

Fiziskā kultūra un sports

Rekordu birums Secē

Visā mūsu valstī ir pazīstami Padomju Latvijas zirgkopju sasniegumi. Jau kopš 1953. gada notiek regulāras šķirnes zirgu darba spēju pārbaudes zonu un republikas mērogā, bet kopš 1957. gada arī Vissavienības mērogā. Latvijas braucamajiem zirgiem pieder Vissavienības absolūtie rekordi smago zirgu grupā rīkšos, izturībā un vilkspējā, bet soļu gaitā — otrs labākais rezultāts.

Seces šķirnes zirgu treniņpunktā trenētajam ērzelim «Evrikam» pieder pats labākais sasniegums pasaulē maksimālajā vilkspējā. Atzīmējot Seces treniņpunkta kolektīva teicamo darbu, Kurzemes zonālās pārbaudes sacensības pirmo reizi notika Secē. Cetrās dienas te cīnījās zonas 18 labākie zirgi, bet ceturtajā dienā uz starta izgāja arī Dobeles, Ogres un Aizputes rajonu jātnieki, to skaitā arī republikas lauku jātnieku izlases dalībnieki, kas šogad izcīnīja otro vietu komandu vērtējumā Vissavienības lauku jātnieku meistarsacīkstēs.

Kombinētajā darba spēju pārbaudē (rīkši, soļi, izturība) pārliecinoši uzvarēja izrādījās

Kurzemes ērzelis «Jumis», ko meistartreneris B. Siliņš bija teicami sagatavojis. B. Siliņa trenētais ērzelis ardenis «Parkets» maksimālās vilkspējas pārbaudē pēdējā brīdī pārspēja K. Stendera vadītos zirgus «Fauns», «Gaita» un «Pilots», kas līdz tam bija uzrādījuši labākos rezultātus.

Erzelis «Parkets», pirmo reizi startējot šajā sacensību veidā, pavilka 2300 kg uz ragavām pa sausu zemi, tas ir, apmēram 18 tonnas parastajos ratos pa zemes ceļu vai 27—28 tonnas pa asfaltu. Jāatzīmē trenera K. Stendera panākumi ar Kurzemes novietnes ērzelī «Faunu». Tas, neraugoties uz slimību, ko pārcieta pirms nedaudz mēnešiem, spēja ierindoties otrajās vietās kā maksimālajā vilkspējā, tā trīsīnā, pārspējot pat Vissavienības 1960. gada absolūto čempionu Vidzemes novietnes ērzelī «Siego», ko vadīja treneris J. Beļauņiks.

Jaunzirgu un ķevju grupā uzvarēja B. Siliņa vadītā ķēve «Lode», bet pagājušā gada uzvarētāja — Seces treniņpunkta ķēve «Cerīne», Zinaidas Stenderes vadītā, izcīnīja uzvaru rīkšos.

Jāšanas sacīkstēs, kas notika svētdienā un tadēļ pulcināja daudz skatītāju, labākie panākumi bija Dobeles rajona Jaunpils jātniekiem. Vilis Melbārdis ar «Kaiju» uzvarēja gan medību, gan smagajā klasē, pārvarot visus šķēršļus bez soda punktiem, bet A. Melbārde un G. Tomsons izcīnīja uzvaru stafetē.

Aizputes rajona pārstāvis G. Grasmanis palika nepārspēts vieglajā klasē. Jāatzīmē, ka uzvarētāji neieguva nevienu soda punktu.

Sajās sacensībās Jēkabpils rajonu pārstāvēja ar vairākiem zirgiem no Daugavas kolhoza un Seces padomju saimniecības bb. Jansons un Smukša. Tā kā sacensības notika Secē, gribējās redzēt vairāk dalībnieku no Jēkabpils rajona saimniecībām.

R. Baltakmens, sacensību tiesnesis

Lai degsme neapsīkst

Negaidīti kuplu dalībnieku skaitu svētdien pulcināja Jēkabpils rajona jauno vieglatlētu sacensības. 227 dalībnieki no 16 rajona skolām piepildīja mazo Viesītes stadionu. Dažās disciplīnās startēja ap 100 dalībnieku. Daudziem šīs sacensības bija pirmās rajona mēroga, bet Latvijas PSR pionieru un skolēnu šī gada spartakiādes čempionam lodes grūšanā un šķēpa mešanā Jānim Doniņam, rajona rekordistei tāllēkšanā (5,01 m) un 200 m skrējienā (28,1 sek.) Tamārai Sizovai ir republikas mēroga sacensību pieredze.

Ar apskauzamu degsmi cīnījās turpat vai visi, bet jo sevišķi mazie. Starp 60 m skrējiena finālistiem viesīti Daina Bērziņa un Ābeļu septiņgadīgās skolas audzēkne Roberts Marmis bija augumā vismazākie, taču finišā izcīnīja uzvaru. Ābeliete Dzintrai Livmanei 12 gadu vecumā jau pa spēkam bija uzrādīt 3. sporta klases rezultātu augstlēkšanā. Arī nereti Milda Zvirbule uzvarēja augstlēkšanā savā vecuma grupā ar 3. sporta klases rezultātu.

Skaistas uzvaras izcīnīja Oskars Mičulis 60 m finālskrējienā, Ināra Lipatova — tāllēkšanā. Vajadzīga tikai neatlaidība, treniņš, un pēc pāris gadiem ikviens šo sacensību dalībnieks var iekļūt republikas labāko sportistu vidū.

No pamatskolām labāk sagatavoti bija skolotāju bb. Jakubovska, Stiprā un Zariņa Ābeļu, Viesītes un Zāles pamatskolu audzēkņi. Abu Jēkabpils vidusskolu pārstāvi bija krietni pārkāpi par pārejām vidusskolām.

Komandu vērtējumā abās vecuma grupās šogad uzvarēja Jēkabpils 1. vidusskola (fiziskās audzināšanas skolotāji b. Antone un b. Kāvis). Pagājušā gada uzvarētāji jaunākajā grupā — Viesītes septiņgadīgās skolas komanda — par dažiem punktiem atpalika un ieguva 2. vietu.

A. Palkavnieks, LBSB «Vārpa» Jēkabpils rajona padomes instruktors

Dažas pretenzijas Jēkabpils namu pārvaldei

Kā remontēt dzīvokli

Negals ar elektrību Jēkabpilī, Brīvības ielā 193 sākās vēl šodien. Kādu dienu mana kaimiņa Naglovskā dzīvoklī ieradās montieris b. Belovs un pavēstīja, ka elektriskā instalācija neatbilst tehniskajām normām. Par to ziņoja namu pārvaldniekam b. Timofejevam, bet viņš nelikās ne zinīs par šo lietu... un elektrību dzīvoklim nogrieza.

—Par elektrību un vadiem mēs vairs neatbildam, par tiem jāgādā pašiem iedzīvotājiem, — saka pārvaldnieks. Bet kur tos lai ņem īrnieki? Un Naglovski uz savu roku atkal pieslēdzās līnijai... Tagad jau aprītijs vairāk nekā pusgads, bet namu pārvaldes papiros skaitās, ka šīs mājas 3. dzīvoklī nav elektrības. Vai viņi paši tam tic? Bet ja notiks nelaime (tā tiešām var notikt, jo dažās vietās vadu gali bez izolācijas), vai namu pārvalde varēs «mazgāt rokas nevainībā»?

—Mūsu mājā pēc ilgas prasīšanas tomēr izbalsināja vienu virtuvi, koridoru pārbūvēja, bet nenokrāsoja pārmūrēto krāsni Krjukovu ģimenei, tāpat arī neizbalsināja šo telpu. Tek arī jumts vairākās vietās.

—Tagad ir cits likums, agrāk gan mēs balsinājām telpu, ja tur pārmūrēja krāsni, bet tagad ne, — saka b. Timofejevs.

Jā, bet ko lai dara iedzīvotāji šādā gadījumā? Tātad kaut kādā ceļā vai neceļā jāmeklē materiāli, jāsarunā ar cilvēku, kas šo remontu izdarītu. Un te nu plaukst tā saucamā haltūra. I. Prohorovs

Neuzklausa sūdzības

Mūsu komunālajā mājai Krasta ielā 40 ir ļoti nepievilcīgs izskats — logu rāmji sašķiebusies, durvis arī ne labākas. Dažos dzi-

vokļos apmetums krīt nost, bet malkas šķūnis vispār izskatās kā iepriekšējā gadsimtā celts — jumts kā siets; mēnešiem ilgi neizvesta atkritumu kaste un tualetes telpas. Esam jau uzrakstījuši ne vienu vien ziņojumu namu pārvaldei par nepieciešamo kapitālo remontu, bet, diemžēl, tālāk par viena loga izgatavošanu un ielikšanu nav tik. Nav brīnums, jo namu pārvaldes tehniķis b. Sekula pasūtīja logu rāmjus savai jaunceļamajai mājai, daži strādnieki tos viņam arī izgatavoja, lai gan tai pašā laikā mūsu un arī daudzos citos dzīvokļos ļoti nepieciešams remonts. Un ar kādām tiesībām b. Sekula paņēma apmēram pus kubikmetru jaunu dēļu no noliktavas? Cik zināms, par tiem nav maksāta ne kapeika. Sakāmvārds gan runā «Katram savs krekls tuvāks», tomēr Sekulam tas kļuvis pārāk mīļš, jo viņš iebāz roku valsts kabatā, nelikumīgi izmanto strādniekus savām vajadzībām.

V. Krūmiņš, pensionārs

NO REDAKCIJAS. Pastaigājot šo sūdzību pēdās, atklājās, ka tiešām Jēkabpils namu pārvalde neapmierinoši organizē darbu, gatavojoties ziemai. Patiesi vārdi arī pensionāra b. Krūmiņa vēstulē. Jābrīnās, kā tik «rūpīgus» darbiniekus kā Sekulu cieš pilsētas izpilddarbinieki. Arī namu pārvaldniekam b. Timofejevam vajadzētu ņemt šo to vērā, izmainīt savu līdzšinējo nostāju un mācīt to darīt saviem darbiniekiem. Vienaldzībai un nelikumībām jāpiesaka visasāksais karš.

Arī par dzīvokļu remontēšanu nevar piekrist līdzšinējai kārtībai, kad šos darbus veic gadījuma meistari, parasti no celtnieku vidus. Nav izslēgti gadījumi, ka tādās reizēs viens otrs tai vietā, lai veikālā pirkto materiālus, tos ņem no valsts noliktavām...

1. oktobrī sākas individuālā parakstīšanās uz laikrakstiem un žurnāliem 1962. gadam.

Jūs rīcībā ir simtiem periodisku izdevumu visdažādākos jautājumos, kas palīdzēs ražīgāk strādāt, interesanti un lietderīgi pavadīt atpūtas brīžus.

Iepazīstieties ar laikrakstu un žurnālu katalogu 1962. gadam! Katrs no Jums tajā atradis interesantu un savam darbam vajadzīgu izdevumu. Katalogu Jūs varat apskatīt jebkurā sakaru nodaļā, «Preses apvienības» nodaļā, pie sabiedriskajiem preses izplatītājiem darba vietās. Tur Jūs varat arī parakstīties uz laikrakstiem un žurnāliem.

Gaidām Jūs, biedri!

Jēkabpils un Krustpils rajonu «Preses apvienības» nodaļas

Odesa. Sacensoties par PSKP XXII kongresa cienīgu sagaidīšanu, celamo krānu rūpnīcas komjaunieši no ietaupītajiem materiāliem izgatavoja 12 tonnīgu celamo krānu. Viņi to nodeva komjauniešu triecienceltnes — Dņepropetrovskas apgabala Gruševskas kalnraktuvju bagātināšanas kombināta celtniekiem Marganečas pilsētā. Attēlā: celamo krānu nosūta uz jaunceltni.

TASS fotohronika

Ateistu stūrītis

«SATRIECOŠI» FAKTI

Kādā Rietumvācijas katoļu baznīcas izdotā uzsaukumā minēti interesanti dati: «Satriecoši fakti: turpat vai pēc 2.000 gadu ilgas misionāras darbības tikai 17 procenti no visas zemeslodes iedzīvotājiem ir katoļi». Toties, kā norādīts uzsaukumā, «komunisms» aptvēris 35 procentus cilvēces. Uzsaukums, protams, noklusē, cik gados komunisms guvis tik lieliskus rezultātus. Salīdzinājums nepavisam nebūtu izdevīgs katoļu baznīcai: 2.000 gadu un 43 gadi.

PĀRSTĀJ ZIEDOT

BAZNĪCAI

Kādā no saviem izdevumiem Rietumvācijas katoļu baznīca zūdās par to, ka saņem maz ziedojumu.

MUMS ATBILD

Algu izmaksas termiņus turpmāk ievēros

7. septembra numurā publicētajā vēstulē apskatā «No redakcijas pasta somas» Neretas komunālo uzņēmumu strādnieku kolektīvs izteica sašutumu par to, ka laikā nesāņem algu. Pārbaudē konstatējām, ka pilsētu komunālo uzņēmumu kombinātā algu izmaksas strādniekiem un kalpotājiem jūlijā un augustā bija nokavēta par četrām dienām. Par noteikto algu izmaksas termiņu nokavēšanu kombināta direktoram b. Prutskim un vecākajai grāmatvedei b. Rancevai aizrādīts un uzdots turpmāk stingri ievērot kolektīvajā līgumā noteiktos algu izmaksas termiņus.

J. Puriņš,

Jēkabpils rajona padomes izpildu komitejas saimniecības nodaļas vadītājs

Prasība tiks izpildīta

Laikraksta «Brīvā Daugava» lasītāju vēstulē apskatā «No redakcijas pasta somas», kas bija publicēta 26. augustā numurā, pļaviņiete O. Sārna sūdzējās par sava dzīvokļa remontu.

Šai sakarā Pļaviņu namu pārvalde ziņo sekojoši: minēto dzīvokli īrnieci b. Sārni 1957. gadā namu pārvalde nodeva kārtībā. Pārmūrēt krāsni un ielikt jaunus logu rāmjus viņa pieprasīja tikai šogad. Iemūrējām tikai krāsni. Tagad krāsa ir sagādāta, un tuvākajā laikā to varēs nokrāsot. Tāpat šogad tiks ielikti arī jauni logu rāmji, kā arī novērsti citi iepriekšējo gadu remonta laikā pieļautie trūkumi.

Vecākās sētnieces b. Vasermales dzīvoklī izdarīts tikai sīks remonts.

A. Saicāne,

Pļaviņu pilsētas namu pārvaldniece

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās, un sestdienās. Tāruni: redaktoram—2342, literāriem līdzstrādniekiem—2340, tiešais vads tālsatiksmēi—7, Krustpils rajona abonentiem—Krustpils 353. Redakcija Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилского и Крустпилского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.